

ta Tugewusele ja Wågewusele kõju kaasa andis. Seda kirja laekis Tarkuse maa kuningas pääale selle veel ajaraamatute kirjutajaid kõikidesse ajaraamatusse mälestuseks üles kirjutada.

Kaasta sajad läksivad jälle mõõda ja Tugewus ja Wågewus tegiwad wahwaid tegusid ühte wiisi edasi. Kui korra Rootsilased jälle Eestlasti pahandasivad, wötsivad Eestlased nõuaks neile seesugust õpetust anda, et neil iialgi seesugust mõtet enam meelde ei tuleks. Luhande laewaga tungisivad nad waenlaste maale ja sääl varsti nende päälinna kallale. Tugewus ja Wågewus olevad linna ümberpiiramisel esimesed ja pea saiwad nad oma ašjaga nii kaagele, et suur ja perekas linn Eestlaste fätte langes. Tugewus ja Wågewus ei jätnud kuskil kiwi enam kiwi pääle. Ehmatuks ja wåristus täitis Rootsilasi, kui ka kõiki Eestlaste naabrid, kui nad sest wahwast teust täddust saiwad.

Ithel hoobil tegi see sõnum mitmid aga Eestlaste wahwuse pääle kadedaks. Tugewuse

ja Wahwuse nimi oli juba ka wðeraste rahwaste sekkia tunginud. Kadedad läksivad selle pärast siis ühe wågerwa nõia juurde abi otsima, kes oma nõidust igale poole wålja lautada püüdi. Mitmetsugu meelitustega pöörusivat nad nõia meelt nenda palju, et ta wimaks mitu oma sulast wålja saatiks, kes Eestlaste pääameestele Tugewusele ja Wågewusele otfa riidiwad tegema. — Nõia sulased tömmasivad enesetele lamma nahka kasukad selga tegiwad pühad náud ja jõudsiwad sell wiisil riistis kätega Eesti maale. Kuidas nõia sulased ette arwasivad, nenda sündis siis ka. Tugewus ja Wågewus ei wðinud nende pärismõtet uneski arwata, kui need nende juurde tulivad ja õdmaja palusivad. Et wðeraste wästuwoetmine Eestlaste juures püha oli, siis wötsivad Tugewus ja Wågewus wðeraid wåga lahkesti wästu. Et ka oma tänulikku meelt üles näidata, parkusivad wðerad Tugewusele ja Wågewusele alandliku palvega karika seest oma maa viina. Tugewus ja Wågewus watasivad küll kahtlaselt esmalt wðeraste viina